

Leder, 26. december 2015: 5 onde regenter leder os til udslettelsen – 1. januar vil udløse den

Massenedsmeltingen af finanssystemet, der nu er programsat til umiddelbart efter Nytårsdag, lover en næsten omgående nedlukning af økonomierne i USA, Vesteuropa og det meste af Mellem- og Sydamerika. Det vil blive værre end sammenbruddet i 2008 eller 1929 i en grad, der ikke kan måles.

Det seneste tilfælde, der kan sammenlignes med den katastrofe, vi står overfor i de nærmest forestående dage, er katastrofen i Europa i det 14. århundrede. Dengang som nu banede en mangeårig forrådnelse af kulturen vejen for en række brutale, anti-humane handlinger, udført af rent ud sataniske regenter, der pludseligt og hovedkulds styrtede samfundet ud i kollaps og massedød. Midt i de evindelige krige var en række tilfælde af hungersnød i århundredets begyndelse med til at bane vejen for det onde, der fulgte. I 1344 erklærede Bardi- og Peruzzibankhusene i Lombardiet sig konkurs, hvorefter det venetianske banknetværk lukkede hele det økonomiske system i Europa ned, og hermed fremtvang vilkår, der yderligere decimerede befolkningernes modstandskraft over for sygdom. Den Sorte Død (byldepest) slog til i 1347. De efterfølgende bølger af sygdomsudbrud skønnes at have aflivet 60 % af Europas befolkning.

Nu, i dag, i kølvandet på det udbredte, kulturelle forfald, der går under navnet det 20. århundrede, leder tre, sataniske regenter os mod vores umiddelbare ødelæggelse: Dronning Elizabeth af England, præsident Barack Obama af USA og Pave Frans.

Den imperiale Dronning Elizabeth II er en langt mere bevidst, ond skikkelse, end hendes forfader Georg III, der myrdede vore amerikanske patrioter for over 200 år siden. Hun repræsenterer Det britiske Imperium i det 20. århundrede, med Lord Bertrand Russel, der udstedte love til at gøre en ende på videnskab og kunst til fordel for død matematik. Ligesom Russell er hun og hendes mand, Prins Philip, fortalere for en verdensomspændende befolkningsreduktion gennem alle midler. Det var den ikke-så-hemmelige dagsorden for hendes netop afsluttede konference i Paris, om den angivelige menneskeskabte klimaforandring.

Dronning Elizabeths og hendes ligesindedes satanisme drejer sig om deres fremstød for at udslette den »guddommelige gnist« i mennesket – det, der gør mennesket til »skabt i Guds billede«. Med andre ord, at være menneskelig.

Alle katolikker – ja, alle kristne – burde føle sig skamfulde over den kendsgerning, at Pave Frans vedtog Det britiske Imperiums anti-humane credo i sin encyklika, sit pavelige brev, »Laudato Si'«. Han har kæmpet for den lige siden. Uanset motiverne, så har han diskvalificeret sig selv som Pave, ja endda som simpel præst.

Vores såkaldte præsident, Barack Obama, er denne imperiale Dronnings marionet, der kontrolleres af det britiske monarki gennem Valerie Jarrett, som var den person, der oprindeligt udpegede ham til at blive præsident, da han blot var en ukendt delstatssenator. Det var britiskkontrollerede narko- penge, der gav Obama en uhæderlig sejr over den folkelige favorit Hillary Clinton i de demokratiske primærvalg i 2008. (Desværre har Hillary ødelagt alle sine kvalifikationer, efter at hun blev Obamas marionet efter at han blev valgt.)

Obama blev opdraget til at blive en masseorder af sin indonesiske stedfader Lolo Soetero. Nu præsiderer han hver tirsdag over et møde i Det Hvide Hus, hvor han træffer beslutning om en ny liste over mennesker, der skal myrdes – inklusive amerikanske borgere. Grunden til, at de store medier

giver ham fripas – såsom *New York Times* og *Wall Street Journal* – er, at de er bange for, at han også vil myrde dem. Hvad han sandsynligvis vil.

Kongresmedlemmer har den samme, berettigede frygt – men de har ingen undskyldning. Den ed, de aflagde til Forfatningen, er en soldater-ed. Hvis de ikke omgående vil fjerne Obama og lukke Wall Street, er de slet ikke ægte kongresmedlemmer.

Kort og godt, så har jeres ledere forrådt jer til Djævelen. Jeres kongresmedlemmer har i bedste fald forrådt jer af frygt. Men de løsninger, som Franklin Roosevelt tog i anvendelse i 1932-33, under en langt mildere krise, er stadig anvendelige i dag. Kun et barn ville tale om »oddsene«; vi har tydeligvis oddsene imod os. Og hvad så?